

аі. Ктò введѣтъ мѧ во градъ ѿгражденїа; или
кто настѣвитъ мѧ до іерусалима;

бї. Не ты ли Бже ѿринувый насъ, и не изыдеши
Бже въ силахъ нашихъ;

гї. Дажь намъ помощь ѿ скорби, и светло
спасенїе челоѣческо.

дї. Ѽ Бже сотворимъ гїахъ, и той оуничжитъ
враги наша.

Въ коніцъ, Валомъ Давїдъ, рї.

а. Бже хвалы моеѧ не яремолчи:

б. Іакъ оустѧ грѣшника и оустѧ льстїваго
на мѧ ѿверзѡшасѧ, глаголаша на мѧ азѣкомъ
льстївымъ:

г. И словеси ненавїстными ѡбыдѡша мѧ, и
врашасѧ со мною тѣне.

д. Вмѣстѣ еже любїти мѧ ѡболгѧхъ мѧ, азъ
же молѧхсѧ:

е. И положиша на мѧ слава за благаѧ, и не-
нависть за возлюбленїе моѧ.

в. Постаѡи на него грѣшника, и діаволъ да
станетъ ѡдеснѡю єгѡ:

з. Внегда сѡдїтисѧ ємѡ, да изыдетъ ѡсѡж-
денъ, и молитѡва єгѡ, да бѣдетъ въ грѣхъ.

и. Да бѣдѧтъ днїе єгѡ мали, и єпіскопство
єгѡ да прїиметъ ѡнъ:

ѡ. Да бѣдѧтъ сынове єгѡ сїри, и жена єгѡ
вдова: